วารสารแม่โจ้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2561

Received: 1 มี.ค. 2562 **Revised:** 13 พ.ค 2562 **Accepted:** 17 พ.ค 2562

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อจัดการโครงการในสถาบันอุดมศึกษา

Using Information Technology and Communication for Supply Chain Management for project management in Higher Education institute

อรรถพล จันทร์สมุด
สำนักงานคณบดี คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

Artaphon Chansamut
Dean office Faculty of home Economic Technology
Rajamangala university of Technology Krungthep

Abstract

Using Information Technology and Communication for Supply Chain Management for project management in Higher Education institute. The objectives of article were to study the use Information Technology and Communication for Supply Chain Management for project management in Higher Education institute Include promote the effective the education management. The education management needs to be appropriate to changes of globalized economy and society. The processes consisted of Project suppliers, manufacturer, Project customers, consumer all connected with information communication technology in the educational institute with the supply chain management. This truly added the educational institute value as the production source providing finished Project satisfied for the consumers as planned include provide value add to the society. The supply chain designed will be applicable for the effective project management.

Keywords: *Using Information Technology and Communication, Supply Chain Management, Project in Higher Education institute*

บทคัดย่อ

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการโครงการในสถาบันอุดมศึกษา วัตถุประสงค์ของบทความเพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการโครงการในสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนเริ่มตั้งแต่ผู้ส่งมอบโครงการ ผู้ผลิตด้านโครงการ ลูกค้าโครงการ ผู้บริโภค เชื่อมโยงผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาและเครือข่ายของห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ สามารถตัดสินใจได้ถูกต้องตลอดจนเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สถานศึกษา และได้โครงการสำเร็จรูปเป็นที่พึงพอใจแก่ผู้บริโภค รวมถึงเพิ่มมูลค่าให้กับสังคม และเพื่อให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้บรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ ระบบห่วงโซ่อุปทานจึงน่าจะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการโครงการได้

คำสำคัญ *: การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, การบริหารห่วงโซ่อุปทาน, โครงการในสถาบันอุดมศึกษา*

บทนำ

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการโครงการมีความสำคัญในเรื่องการบริหารงานตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เพราะโครงการเป็นตัวสนับสนุนการปฏิบัติงานต่างๆของหน่วยงานในสถาบันอุดมศึกษาให้สำเร็จและมีคุณภาพ รวมถึงพัฒนาสังคมด้วยซึ่งโดยจะต้องมีการควบคุมการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบนลงมาระดับล่างทั้งสองทิศทาง การทำงานนั้นจะเป็นทีมและการขยายครอบคลุมทั้งระบบในซัพพลายเชน ในระดับปฏิบัติการจนถึงล่างสุด เพื่อให้ข้อมูลเกิดการทำรายการของกระบวนการ ตอบสนองต่อความต้องการของแต่ละแผนก การออกเอกสาร การเลือกส่งทำให้เกิดการดำเนินงานของกิจกรรมซึ่งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจะจะสามารถส่งข้อมูลได้อย่างต่อเนื่องและรายงานสรุปผลได้ในส่วนของการผลิตโครงการของในสถาบันอุดมศึกษาจะส่งผลให้การพัฒนาบัณฑิต พัฒนาบุคลากร การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การบริการวิชาการและการวิจัยการพัฒนาการบริหารการเงิน การส่งเสริมเอกลักษณ์ซึ่งโครงการหรือกิจกรรมอาจดำเนินการได้มากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นสถาบันอุดมศึกษา ที่ดำเนินการผลิตโครงการออกสู่สังคมได้ให้ความสำคัญการจัดการโครงการ เพื่อสนองความต้องการของประเทศซึ่งกำลังต้องการผู้มีความรู้ด้านโครงการ และสำคัญที่สุดคือ การผลิตโครงการให้มีคุณภาพ จึงจำเป็นวางแผนดำเนินงานผลิตโครงการ เพื่อพัฒนาบุคลากร นักศึกษา ให้เป็นผู้มีความรู้ เพื่อนำความรู้ที่ขั้นตอนของสถาบันศึกษาที่ได้จาก

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการโครงการในสถาบันอุดมศึกษามาใช้ในกระบวนกา ผลิตโครงการสำเร็จรูปที่มีคุณภาพส่งออกไปสู่สังคม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จึงได้นำความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เพื่อวางแผนในการตัดสินใจ ในการปฏิบัติระยะสั้น เริ่มต้นด้วย การวางแผน การจัดหา การผลิต การจัดส่งด้วยการใช้ระบบหน่วยงาน คน เทคโนโลยี กิจกรรม เพื่อให้การไหลข้อมูล รวดเร็ว สามารถรายงานผลการดำเนินงานของโซ่อุปทานได้ด้วยระบบห่วงโซ่อุปทานเป็นการเพิ่มมูลค่าความพอใจให้กับผู้บริโภค

การจัดการห่วงโซ่อุปทานโครงการ

ระบบห่วงโซ่อุปทาน คือ การใช้ระบบทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี กิจกรรม ข้อมูลข่าวสารมาประยุกต์เข้าด้วยกัน เพื่อการเคลื่อนย้ายวัสดุจากผู้จัดหาไปยังลูกค้ากิจกรรมของระบบห่วงโซ่อุปทาน จะถูกแปรสภาพของวัตถุดิบ และวัสดุ อื่นๆให้กลายเป็นสินค้าสำเร็จรูปเพื่อส่งไปยังลูกค้าหรือผู้บริโภค

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารโซ่อุปทานเพื่อการจัดการโครงการ

เทคโนโลยีสารสนเทศ คือ เทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการจัดหา จัดเก็บ การบันทึก การประมวลผลและแปลงข้อมูลให้เป็นสารสนเทศรวมถึงการกระจายข้อมูลเผยแพร่ให้เป็นระบบให้ตอบสนองในการตัดสินใจ ประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ มีดังนี้

1. ช่วยให้ผู้ใช้สามารถดำเนินการจัดการข้อมูลที่ต้องการได้อย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์ เนื่องจากข้อมูล ถูกจัดเก็บ และบริหารอย่างเป็นระบบกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศรวมถึงทำให้ผู้บริหารสามารถจะเข้าถึงข้อมูลถูกต้อง รวดเร็ว

2. ช่วยผู้ใช้ในการกำหนดเป้าหมายกลยุทธ์และการวางแผนปฏิบัติการ โดยผู้บริหารสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการวางแผน และกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงาน เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศจะถูกเก็บข้อมูลให้เป็นระบบจัดการงานได้อย่างรวดเร็ว ทำให้มีการประวัติของข้อมูลอย่างต่อเนื่อง สามารถรายงานผลการดำเนินงานทุกกิจกรรมได้

3. ช่วยให้ผู้ใช้ในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน เมื่อแผนงานถูกนำไปปฏิบัติในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ผู้ควบคุมจะต้องตรวจสอบผลการดำเนินงานโดยนำข้อมูลบางส่วนมาประมวลผล เพื่อประกอบการประเมินด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ได้ จะแสดงให้เห็นผลการดำเนินงานว่าสอดคล้องกับเป้าหมายที่ต้องการเพียงไร

4. ช่วยผู้ใช้งานได้ศึกษาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศประกอบการศึกษาและการค้นหาสาเหตุ หรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน ถ้าการดำเนินงานไม่

เป็นไปตามแผนที่วางเอาไว้ อาจจะเรียกข้อมูลเพิ่มเติมออกมา เพื่อให้ทราบว่าความผิดพลาดในการปฏิบัติงานเกิดขึ้นจากสาเหตุใด

5. ช่วยให้ผู้ใช้สามารถวิเคราะห์ปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นเพื่อหาวิธีควบคุม ปรับปรุงและแก้ไข สารสนเทศที่ได้จากการประมวลผล ช่วยให้ผู้บริหารวิเคราะห์ว่าการดำเนินงานในแต่ละทางเลือกจะช่วยแก้ไขหรือควบคุมปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างไร ควรทำอย่างไรเพื่อปรับเปลี่ยนหรือพัฒนา ให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนงานหรือเป้าหมาย

6. ลดค่าใช้จ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ลดเวลางาน และค่าใช้จ่ายในการทำงานลง เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถรับภาระงานที่ต้องใช้แรงงานจำนวนมาก ตลอดจนช่วยลดขั้นตอน ในการทำงาน ส่งผลให้ลดการดำเนินงาน จำนวนคนและระยะเวลาในการประสานงานให้น้อยลง (ไพฑูรย์ กำลังดี, 2558) (เสาวนิตย์ จันทนโรจน์, 2553) (นนทยา อิทธิชินบัญชร, 2553)

การจัดการห่วงโซ่อุปทานกับการจัดการโครงการ (Supply Chain and project)

การจัดการห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการงานวิจัยจำเป็นต้องพิจารณา ถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน จึงได้กล่าวถึง พันธกิจ 3 ด้าน ดังนี้

1. การผลิตโครงการเพื่องานวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาจะผลิตโครงการเพื่องานวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการสร้างงานวิจัย การรับทุนวิจัยจากแหล่งภายนอก การดูแลสิทธิบัตรวิจัยของมหาวิทยาลัยประกอบด้วยการมีนโยบายด้านงานวิจัย มีหลักเกณฑ์สนับสนุนการวิจัย การรับทุนวิจัยภายนอกการดูแลสิทธิบัตร และทรัพย์สินทางปัญญา และสนับสนุนการเผยแพร่งานวิจัย รวมทั้งยกย่องผู้มีผลงานวิชาการรวมถึงการจัดทำ Profile ผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ

2. โครงการบริการทางวิชาการ

ส่งเสริมการใช้ศักยภาพความรู้และความพร้อมที่มีของมหาวิทยาลัยให้โครงการบริการวิชาการให้กับสังคม เพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น สามารถแก้ปัญหา และให้คำปรึกษาแก่ชุมชนได้ ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยในการจัดประชุม สัมมนาทางวิชาการ จัดกิจกรรมสำคัญ ๆ เพื่ออบรม ให้ความรู้กับชุมชน โดยจัดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบอย่างต่อเนื่องผ่านคณะ หน่วยงาน ศูนย์ศึกษาเฉพาะทาง ชมรมนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โครงการบริการทางวิชาการงานวิจัย เช่น การบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน การปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิผลในการผลิต และการออกแบบและให้คำปรึกษาทางด้านระบบอัตโนมัติแบบประหยัด เป็นต้น

3. การบูรณาการโครงการกับการเรียนการสอน

การบูรณาการงานโครงการกับการเรียนการสอน หมายถึง การนำเอาศาสตร์ของโครงการ การเรียนการสอน การบริการวิชาการ และวิชาชีพ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมารวมเกี่ยวข้องกันให้กลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกัน สามารถใช้ประโยชน์ได้หลายอย่างโดยดำเนินการให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนเกิดเป็นผลิตภัณฑ์ที่แปลกเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เช่น เกิดองค์ความรู้ให้กับนักศึกษา ชุมชนที่รับบริการ และมหาวิทยาลัย เป็นต้น (อรรถพล จันทร์สมุด, 2556;อรรถพล จันทร์สมุด และปณิตา วรรณพิรุณ, 2555)

เทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริหารห่วงโซ่อุปทานโครงการ (Supply Chain Management and information Technology project)

การส่งข้อมูลจะไหลจากผู้ส่งมอบผ่านเข้าไปในมหาวิทยาลัยผู้ผลิตโครงการได้ลูกค้าการศึกษาและส่งต่อไปยังผู้บริโภค (ผู้ส่งมอบ →ผู้ผลิตโครงการ → ลูกค้าโครงการ→ ผู้บริโภค) การดำเนินงานทั้งหมดจะขึ้นตรงต่อกัน และพิจาณาเป็นกระบวนการเดียวกันกระบวนการแปรสภาพวัตถุดิบให้กลายเป็นโครงการสำเร็จรูปที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ข้อมูลสารสนเทศจะเคลื่อนไหลไปมาระหว่างองค์กร เช่น จากภาพที่ 1 แสดงเห็นถึงการเคลื่อนไหลของข้อมูลสารสนเทศซึ่งเชื่อมโยงทุกหน่วยงานต่อถึงกันเป็นระบบธุรกิจการศึกษาสร้างประโยชน์ให้กับประเทศ การจัดการของห่วงโซ่อุปทานซึ่งเป็นการไหลของสารสนเทศซึ่งเป็นข้อมูลย้อนกลับหลังจากมีรับข้อมูลจากผู้บริโภค เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินงาน ทุกกิจกรรม ต่อเมื่อมีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งประกอบด้วยคอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ โปรแกรมระบบฐานข้อมูลมาประยุกต์ใช้ในทุกกิจกรรมทั้งภายในองค์กร และเชื่อมต่อกับหน่วยงานเพื่อให้สามารถรายงานสรุปผลการดำเนินงานได้

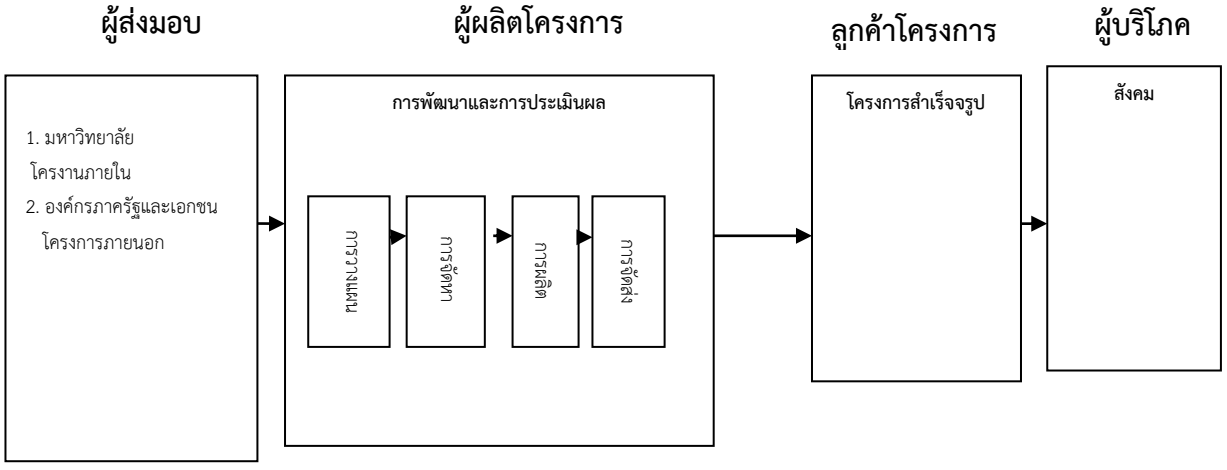

ภาพที่ 1 แนวคิดการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการโครงการในสถาบันอุดมศึกษา (อรรถพล จันทร์สมุด และ พัลลภ พิริยะสุรวงศ์, 2559; อรรถพล จันทร์สมุด, 2559; Artaphon Chansamut and Pallop Piriyasurawong, 2014, 2019; Mamun Habib, 2010)

ตารางที่ 1 ตารางผู้ส่งมอบ แต่ละกระบวนการมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	กิจกรรม	ความต้องการสารสนเทศ
1. ผู้ส่งมอบ 1.1 มหาวิทยาลัย -โครงการภายใน 1.2 องค์กรรัฐบาลและเอกชน -โครงการภายนอก	- ส่งหัวข้อโครงการ และเนื้อหาให้มหาวิทยาลัย	- ลดขั้นตอน การปฏิบัติงาน - ตอบสนองที่แม่นยำ

ตารางที่ 2 ตารางผู้ผลิตโครงการ แต่ละกระบวนการมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	กิจกรรม	ความต้องการสารสนเทศ
2. มหาวิทยาลัย 2.1 การพัฒนาและการประเมินผล 1 การวางแผน	– ความต้องการโครงการ	- ช่วยให้การปฏิบัติงานมีความรวดเร็วมากขึ้นโดย - ประมวลผลข้อมูลได้ถูกต้อง - จัดเก็บข้อมูลเป็นระบบไม่สูญหาย
2.การจัดหา	- จัดหาวัสดุ ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องทำงาน และการบริการคอมพิวเตอร์ฐานข้อมูล - เตรียมโปรแกรมการพัฒนาและประเมินโครงการ - ส่งเสริมให้นักศึกษาให้มีส่วนร่วมวางแผนจัดทำโครงการในมหาวิทยาลัยส่งผู้เชี่ยวชาญอบรมโครงการ	- จัดเก็บข้อมูลและประมวลผลได้ - แก้ไข การปฏิบัติงานที่ ซับซ้อนได้รวดเร็ว

ตารางที่ 2 ตารางผู้ผลิตโครงการ แต่ละกระบวนการมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ (ต่อ)

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	กิจกรรม	ความต้องการสารสนเทศ
2. มหาวิทยาลัย 2.1 การพัฒนาและการประเมินผล	- ประเมินผลการฝึกอบรม	- แก้ไข การปฏิบัติงานที่ ซับซ้อนได้รวดเร็ว
3. การผลิต	- พัฒนาโครงการ และประเมินผลโครงการ - จัดประชุมให้คำแนะนำการใช้งานโปรแกรมให้กับบุคลากรนักศึกษา เช่น การเรียนรู้ปฏิบัติจริง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการเรียนรู้นวัตกรรมใหม่	- รายงานผลได้ถูกต้อง
4. การจัดส่ง	รายงานผลโครงการ	รายงานผลได้ถูกต้อง

ตารางที่ 3 ตารางลูกค้าโครงการ แต่ละกระบวนการมี ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความต้องการ	ความต้องการสารสนเทศ
3. ลูกค้าโครงการ โครงการสำเร็จรูป	- โครงการนำมาใช้ประโยชน์	-สืบค้นและรายงานภาพรวมได้

ตารางที่ 4 ตารางผู้บริโภค แต่ละกระบวนการมี ความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความต้องการ	ความต้องการสารสนเทศ
4. ผู้บริโภค สังคม	- ตีพิมพ์ เผยแพร่โครงการ - ยกย่องผู้มีผลงานโครงการคุณภาพ - รายได้จากการจัดโครงการ	-สามารถเก็บข้อมูล เป็นระบบสืบค้นได้ง่าย

ที่มา : http://airccse.org: /journal/mvsc/papers/5414ijmvsc03.pdf

1. ผู้ส่งมอบโครงการ (Project Suppliers)

ผู้ส่งมอบ หมายถึง บุคคลทั่วไปจากองค์กรภารครัฐและเอกชนหรือหน่วยงานอื่นโดยส่งวัตถุดิบเข้ามาในแต่ละกิจกรรมจะมีการลำเลียงวัตถุดิบ การตรวจรับ การเก็บรักษาการแจกจ่ายวัตถุดิบเข้าสู่กระบวนการผลิตให้กับมหาวิทยาลัย เช่น โครงการทุนวิจัยของมหาวิทยาลัย และโครงการวิจัยภายนอกของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ดำเนินการส่งหัวข้อวิจัย และเนื้อหา กิจกรรมส่วนนี้จะส่งไปที่มหาวิทยาลัย โดยส่งผ่านระบบคอมพิวเตอร์ สามารถประมวลผล จัดเก็บข้อมูล ได้เป็นระบบ เป็นต้น

2. ผู้ผลิตงานโครงการ (Project Manufacturer)

มหาวิทยาลัยผู้ผลิตงานโครงการ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่อบรม และพัฒนา บริการวิชาการ ให้กับบุคลากร นักศึกษา หรือบุคคลทั่วไป กระบวนการหลัก คือ การพัฒนาและการประเมินผลงานของผู้ผลิตโครงการโดยทุกกิจกรรมจะมีการวางแผน การจัดหาเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อนำไปส่งกระบวนการผลิต และการจัดส่งเพื่อให้เป็นโครงการสำเร็จรูป เมื่อดำเนินงานโครงการเสร็จการดำเนินกิจกรรมจะใช้โปรแกรมซอฟต์แวร์ที่เชื่อมต่อกับหน่วยงาน สร้างความถูกต้อง รวดเร็วลดระยะเวลาในการดำเนินการ เพื่อให้มีผลการปฏิบัติงานออกมาตามระยะเวลาของแต่ละช่วงแผนชัดเจน

3. ลูกค้างานโครงการ (Project Customers)

ลูกค้างานโครงการ (Project Customers) หมายถึง โครงการสำเร็จรูปพร้อมที่จะส่งออกในทางตรงข้ามโครการจะถูกส่งออกไปยังปลายทางลูกค้า สามารถรายงานประมวลผลเป็นระบบ

4. ผู้บริโภค (Consumer)

ผู้บริโภค (Consumer) หมายถึง ผู้รับโครงการสำเร็จรูปจากมหาวิทยาลัย ได้แก่ อาจารย์ นักศึกษา บุคคลทั่วไปทำหน้าที่ประเมินผลความพึงพอใจของโครงการ โครงการจะถูกนำไปใช้ประโยชน์และสังคมเป็นส่วนหนึ่งของลูกค้า หรือผู้บริโภคในโซ่อุปทานการศึกษา มหาวิทยาลัยก็เป็นส่วนหนึ่งของสังคม สามารถสร้างรายได้ด้วยโซ่อุปทานโครงการสำเร็จรูปได้ (อรรถพล จันทร์สมุด และ พัลลภ พิริยะสุรวงศ์, 2559 ; อรรถพล จันทร์สมุด, 2559; ปราณี เอี่ยมละออภักดี , 2554,2555 ; Artaphon Chansamut and Pallop Piriyasurawong, 2014, 2019; Mamun Habib, 2010)

สรุป

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อจัดการโครงการในสถาบันอุดมศึกษา จะเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานทุกกิจกรรม ได้แก่ ผู้ส่งมอบโครงการ มหาวิทยาลัยผู้ผลิตโครงการ ลูกค้าโครงการ ผู้บริโภค เพื่อให้ได้โครงการสำเร็จรูปออกสู่สังคม ด้วยกิจกรรม และบูรณาการขั้นตอนของกระบวนการดำเนินงานของวัตถุดิบ และข้อมูลที่ได้โดยใช้ระบบสารสนเทศเป็นส่วนเชื่อมโยงข่าวสารข้อมูลติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วทุกขั้นตอนของการดำเนินงานของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง อย่างต่อเนื่อง ซึ่งการไหลของสารสนเทศจะช่วยให้ได้ข้อมูลถูกต้อง รวดเร็ว และรายงานผลการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการสร้างระบบฐานข้อมูลโครงการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศด้วยห่วงโซ่อุปทานในสถาบันอุดมศึกษา
2. ควรมีการสังเคราะห์เป็นผลงานวิจัยและตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารระดับชาติและนานาชาติ เพื่อเพิ่มความพอใจให้กับผู้บริโภค

เอกสารอ้างอิง

นนทยา อิทธิชินบัญชร. (2553). **การจัดการห่วงโซ่คุณค่ายางพาราเพื่อเพิ่มมูลค่าในการส่งออกในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง.** วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีที่ 33 ฉบับ 4.

ปราณี เอี่ยมละอออภักดี. (2555)**. การพัฒนาห่วงโซ่คุณค่าผลิตภัณฑ์ข้าว**. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีที่ 32 ฉบับที่ 29.

ปราณี เอี่ยมละอออภักดี. (2554). **การผสมผสานความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจกับห่วงโซ่คุณค่าเพื่อสิ่งแวดล้อม: กรณีศึกษา บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด**. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีที่ 31 ฉบับที่ 2.

เสาวนิตย์ จันทนโรจน์. (2553). **แนวคิดการจัดการห่วงโซ่อุปทานสีเขียวเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน**. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีที่ 30 ฉบับที่ 3.

ไพฑูรย์ กำลังดี. (2553). **โลจิสติกส์ และโซ่อุปทาน.** สืบค้นเมื่อ 1 มกราคม 2553. เข้าถึงจาก : http://www.bbc.ac.th/eBook.html.

อรรถพล จันทร์สมุด. (2559). **ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการงานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา.** วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีที่ 36 ฉบับ 2.

อรรถพล จันทร์สมุด ,พัลลภ พิริยะสุรวงศ์. (2559). **ระบบสารสนเทศการบริหารห่วงโซ่อุปทานเพื่อการจัดการหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ** วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

อรรถพล จันทร์สมุด และปณิตา วรรณพิรุณ. (2555). **การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนห่วงโซ่อุปทานด้านการผลิตบัณฑิต.**วารสารเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. ปีที่ 2 ฉบับที่ 3.

อรรถพล จันทร์สมุด. (2556). **ความสัมพันธ์ระหว่างสารสนเทศกับห่วงโซ่อุปทานในสถาบันอุดมศึกษา.** วารสารเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, ปีที่ 3 ฉบับที่ 5.

Artaphon Chansamut, Pallop Piriyasurawong. (2014). **Conceptual Framework of Supply Chain Management Information System for Curriculum Management Based on Thailand Qualifications Framework for Higher Education**. International Journal of Managing Value and Supply Chains (IJMVSC). Volume 5, Number 4**.**

Artaphon Chansamut, Pallop Piriyasurawong. (2019). **Supply Chain Management Information System for Curriculum Management Based on The National Qualifications Framework for Higher Education**.Interattional Journal of Supply Chain and operations Management (IJSOM). Volume 1, Issue 1**.**

Mamun Habib. 2010. **An empirical research of ITESCM (integrated tertiary educational supply chain management) model.** Accessed on November 23 2010. Retrieved from http://cdn.intechopen. com/pdfs-wm/11653.pdf.